

منتشرشده در سال ۲۰۲۵ نشان می‌دهد تتر دیگر آن بازیگر مستقل و حاشیه‌نشین سال‌های گذشته نیست. تتر حالا به شرکتی رگولاتورمحور در قلب نظام مالی جهانی بدل شده و جهت‌گیری‌هایش در امتداد سیاست‌های قدرت‌های بزرگ و الزامات نهادهایی چون FATF تعریف می‌شود.

همین تغییر پارادایم است که ریسک فریز شدن دارایی‌ها را در صورت خطا و بی‌دقتی یا اقدام پریسکتر به‌طور محسوسی افزایش داده است. دیگر مشخص است که انتقال دارایی به صرافی‌های نامعتبر، تعامل با پلتفرم‌های کم‌عمق یا عبور از مسیرهای خاکستری عملاً به‌منزله چکاندن ماشه مسدودشدن دارایی‌هاست. این وضعیت در ماه‌های اخیر برای کاربران ایرانی حساس‌تر نیز شده است؛ به‌ویژه با انتشار شایعات و گزارش‌هایی درباره احتمال فریز شدن تتر در برخی صرافی‌های ایرانی. در واکنش به این نگرانی‌ها، بخشی از کاربران دارایی‌های خود را به صرافی‌های خارجی کوچک، کم‌اعتبار و عمدتاً بدون مجوز منتقل کرده‌اند. کاربران ایرانی در تنگنایی دوگانه قرار گرفته‌اند؛ ازیک‌سو، تحریم‌های بین‌المللی امکان نگهداری دارایی در صرافی‌های معتبر و بزرگ را از آنها سلب می‌کند. ازسوی دیگر، وسوسه دور زدن فرآیندهای طاقت‌فرسای احراز هویت (KYC)، آنها را به پلتفرم‌هایی می‌کشاند که در ظاهر شعار آزادی و احترام به حریم خصوصی سر می‌دهند اما در عمل فاقد پشتوانه حقوقی و نظارتی‌اند. علاوه بر اینها، چالش دیگری هم وجود دارد؛ نگهداری دارایی‌ها در صرافی‌های گمنام خارجی و فرآیند نقل‌وانتقال به‌/از آنها، ریسک تحریم و فریز شدن را افزایش می‌دهد. در فضای نظارتی سال ۲۰۲۵، چنین انتخابی نه راهکاری هوشمندانه بلکه دقیقاً همان نقطه‌ای است که ریسک فریز شدن دارایی از یک احتمال دور، به سرنوشت محتوم بدل می‌کند. در دنیای رمزارزها، کوچ به پلتفرم‌های نامعتبر به معامله با شیطان شناخته می‌شود؛ معامله‌ای که در آن کاربران آگاهانه یا از سر ناآگاهی امنیت دارایی‌هایشان را قربانی گمنامی کاذبی می‌کنند که در برابر سختگیری‌های نظارتی امروز، عمرش حتی به اندازه یک تراکنش هم نیست.

❖ صرافی‌هایی با اعداد پوشالی

در این شرایط برخی صرافی‌ها نیز دست به ظاهرسازی و نمایش اعداد واقعی می‌زنند. یکی از تکان‌دهنده‌ترین حقایق که در گزارش‌های نظارتی سال ۲۰۲۵ فاش شده، همین است. تاناجا که شرکت TRM در گزارش وضعیت جرائم سایبری ۲۰۲۵ خود، فصلی را به مخاطرات پنهان صرافی‌های بدون مجوز اختصاص داده است. در این گزارش آمده، اغلب صرافی‌های کم‌اعتبار برای جلوگیری از وحشت کاربران و هجوم برای برداشت واقعیت را کتمان می‌کنند. در این پلتفرم‌ها، آنچه کاربر در پنل کاربری‌اش می‌بیند، عددی نمایشی و بی‌پشتوانه در بلاک‌چین است. یعنی تترهای واقعی در سطح پروتکل قفل شده‌اند اما صرافی با دستکاری در پایگاه داده داخلی‌اش موجودی را فعال نشان می‌دهد. زمانی هم که کاربر در خواست برداشت ثبت می‌کند، با پناه‌های مختلفی مانند به‌روزرسانی کیف پول، ترافیک شبکه یا تأییدیه‌های امنیتی سعی می‌کنند برای خودشان زمان بخرند. نهایتاً هیچ کدام از اینها کارگر نمی‌افتد و مسدود شدن حساب کاربر و ازدست‌رفتن کامل دارایی او رخ می‌دهد.

❖ پلتفرم‌های خارجی فاقد مسیر پیگیری حقوقی‌اند

عباس آشتیانی، دبیر کمیسیون رمزارز و بلاک‌چین سازمان نظام صنفی کشور به هشدار نیست به گسترش استفاده کاربران ایرانی از پلتفرم‌های خارجی حوزه رمزارز، تأکید می‌کند که بخش قابل‌توجهی از این کسب‌وکارها اساساً خارج از قلمرو حکمرانی و حاکمیت ایران فعالیت می‌کنند و همین مسئله، ریسک‌های جدی و بعضاً جبران‌ناپذیری را متوجه کاربران می‌سازد. او می‌گوید: «پلتفرم‌های خارجی، نه تحت نظارت نهادهای داخلی قرار دارند، نه در صورت بروز اختلاف یا تخلف، خود را ملزم به پاسخگویی به مراجع قانونی ایران از جمله پلیس فتا یا دستگاه قضایی، می‌دانند. در چنین شرایطی، اگر حساب کاربری کاربران ایرانی مسدود شود، دارایی‌شان بلوکه شود یا حتی پلتفرم به‌طور کامل از دسترس خارج شود، عملاً مسیر مشخص و مؤثری برای پیگیری حقوقی وجود ندارد.» آشتیانی با اشاره به ماهیت ذاتی فعالیت پلتفرم‌های رمزارزی توضیح می‌دهد: «در کسب‌وکارهای تبادل رمزارز، کاربر باید اصل دارایی خود را به پلتفرم منتقل کند تا معاملات در بستر آن انجام شود. این ویژگی، بر خلاف بسیاری از خدمات مالی سنتی، سطح ریسک را به‌طور بنیادین افزایش می‌دهد. برخی از صرافی‌های خارجی برای جذب بیشتر کاربران، خدماتی مانند معاملات اهرمی، ابزارهای مشتقه یا سازوکارهای پریسک دیگر ارائه می‌کنند که در ظاهر جذاب به نظر می‌رسند، اما واقعیت این است که بخش قابل‌توجهی از این پلتفرم‌ها فاقد مجوز معتبر در حوزه‌های قضایی شناخته‌شده هستند یا ساختار حقوقی شفاف و قابل اتکایی ندارند.»

به گفته دبیر کمیسیون رمزارز و بلاک‌چین نصر، آن دسته اندکی از صرافی‌های خارجی که در کشورهای معتبر و تحت نظارت فعالیت می‌کنند، به‌طور رسمی از ارائه خدمات به کاربران ایرانی خودداری کرده و احراز هویت ایرانی را نمی‌پذیرند. او تأکیدمی‌کند که این یک قاعده شناخته‌شده در نظام‌های رگولاتوری جهانی است و تخلفی از آن، معمولاً نشانه‌ای از ضعف یا بی‌پایگی حقوقی پلتفرم محسوب می‌شود.

آشتیانی می‌گوید: «در عمل شاهد موجی از صرافی‌های خارجی هستیم که با احراز هویت ایرانی یا حتی بدون احراز

هویت، به‌راحتی کاربران داخل کشور را جذب می‌کنند. همین مسئله یک نشانه هشداردهنده جدی است؛ اگر این پلتفرم‌ها واقعاً تحت مجوزهای معتبر و سختگیرانه فعالیت می‌کردند، نخستین الزام آن‌ها عدم ارائه خدمات به کاربران ایرانی بود. بنابراین سرویس دهی آزاد به کاربران ایرانی نه‌تنها مزیت محسوب نمی‌شود، بلکه باید به‌عنوان یک زنگ خطر جدی تلقی شود.» او نبود امکان پاسخ‌گویی به حاکمیت را ریسک اساسی این پلتفرم‌ها می‌داند و تصریح می‌کند: «در صورت بروز تخلف، مسدودسازی دارایی یا حتی دستکاری در معاملات، عملاً امکان پیگیری قضایی مؤثر در داخل کشور وجود ندارد. سابقه این موضوع نیز به‌روشنی قابل مشاهده است. پلتفرم‌های مختلف خارجی در مقاطع مختلف دارایی کاربران، ازجمله کاربران ایرانی را مسدود کرده یا به‌طور کامل از دسترس خارج شده‌اند.» آشتیانی توضیح می‌دهد: «در برخی موارد، کاربران شب با حساب فعال و دارایی در گردش خوابیده‌اند و صبح با حساب مسدودشده یا سایتی مواجه شده‌اند که دیگر در دسترس نبوده است. در چنین شرایطی، نه امکان دسترسی وجود داشته، نه مسیر روشنی برای احقاق حق؛ دست کاربر عملاً به هیچ‌جا بند نبوده است.»

به گفته مدیرعامل انجمن بلاکچین ایران، این ریسک‌ها تنها به تعطیلی یا مسدودسازی کلی پلتفرم محدود نمی‌شود بلکه در برخی سناریوها، امکان دستکاری معاملات، حجم‌ها یا داده‌های قیمتی نیز وجود دارد؛ چه به‌صورت عمومی و چه به‌صورت موردی برای یک کاربر خاص.

❖ پلتفرم‌های ایرانی راهکارهای خلاقانه دارند

دبیر کمیسیون رمراز و بلاک‌چین نصر، به تتر به‌مثابه یک ریسک مستقل نیز اشاره می‌کند؛ ریسکی که به گفته او لزوماً ارتباطی با ایرانی یا خارجی بودن صرافی ندارد. آشتیانی توضیح می‌دهد که تتر یک استیبل کوین با ساختاری مبتنی بر قراردادهای هوشمند دارای اختیار متمرکز است. به این معنا که صادرکننده تتر این امکان را دارد که در صورت شناسایی یک آدرس به‌عنوان مرتبط با هویت ایرانی، ازطریق داده‌های آن چین، IP، سوابق واریز و برداشت، ارتباط با کیف‌پول‌های قبلی یا حتی براساس دستورات قضایی خارجی، دارایی را مستقیماً در همان کیف‌پول مقصد فریز کند.

به گفته او، این ریسک تفاوتی ندارد که دارایی در صرافی ایرانی نگهداری شود، در صرافی خارجی باشد یا در یک کیف‌پول شخصی ذخیره شده باشد؛ در هر صورت، امکان اعمال محدودیت وجود دارد. آشتیانی تصریح می‌کند: «هر آدرسی که به هر شکلی به هویت ایرانی منتسب شود، چه از مسیر فنی، چه حقوقی و چه رفکاری، از منظر صادرکننده تتر «شناسایی شده» تلقی می‌شود و از آن نقطه به‌بعد، امکان اعمال محدودیت یا مسدودسازی وجود دارد. این واقعیت باید با شفافیت کامل و بدون ساده‌سازی به کاربران توضیح داده شود تا تصمیم‌گیری آن‌ها آگاهانه‌تر و مبتنی بر درک واقعی ریسک‌ها باشد.»

دبیر کمیسیون رمراز و بلاک‌چین نصر با یادآوری این نکته که مواجهه رگولاتور با ریسک تتر، موضوعی جدا از مواجهه با پلتفرم‌های خارجی است، می‌گوید: «در همه کشورها رگولاتورها به‌طور طبیعی از سکوهای داخلی حمایت می‌کنند، فعالیت پلتفرم‌های خارجی را محدود یا به‌صورت مدیریت‌شده سامان می‌دهند و این رویکرد مختص ایران نیست. باید بدانیم ریسک تتر اساساً با ابزارهای رگلاتوری قابل حذف نیست.» در چنین فضای، طبیعی است که پلتفرم‌های مبادله رمزارز داخلی با آگاهی از ماهیت و جنس ریسک‌های مدیریت دارایی کاربران، راهکارهایی برای کم‌کردن احتمال شناسایی و فریز تتر به‌کار بگیرند. آشتیانی می‌گوید: «این راهکارها شامل مواردی مانند توزیع دارایی در سیدی از استیبل کوین‌ها، تجمع نشدن حجم‌های بالا در یک آدرس مشخص یا سایر روش‌های فنی و عملیاتی است که ماهیتی خلاقانه و مختصر هر کسب‌وکار دارد. باین‌حال باید توجه داشت که ریسک فریز با این راهکارها هرگز به صفر مطلق نمی‌رسد، بلکه تا حدی کاهش می‌یابد.»

❖ فریز گسترده دارایی پلتفرم‌های ایرانی رخ نداده

گرچه شرکت تتر با تحریم‌های وزارت خزانه‌داری آمریکا همراهی می‌کند و تحریم‌ها تغییری تعیین‌کننده است، تاکنون شواهدی حاکی از فریز گسترده و عمومی دارایی کاربران صرافی‌های ایرانی مشاهده نشده است. هرچند نمی‌توان ریسک تحریم را منتفی دانست، نکته این است که فریز تتر در وهله اول، اقدامی آدرس‌محور و متکی به الگوریتم است. درواقع شرکت‌های پیشروی تحلیل بلاک‌چین دیگر به آدرس‌ها به چشم هویت‌های منفرد نگاه نمی‌کنند. آن‌ها با تکنیک‌های پیشرفته خوشه‌بندی (Clustering)، تمام کیف‌پول‌های متصل به یک صرافی را به‌عنوان یک گرو واحد در شبکه بلاک‌چین شناسایی می‌کنند.

بحران زمانی آغاز می‌شود که یک صرافی کم‌اعتبار یا نامعتبر، استانداردهای پایین ضد پول‌شویی به مقصد یا معبر پول‌های کثیف حاصل از حملات باج‌افزاری یا هک‌های بین‌المللی تبدیل شود. در این لحظه، کل آن خوشه در فهرست سیاه قرار می‌گیرد. فاجعه برای معامله‌گر عادی همینجا اتفاق می‌افتد. یعنی به‌محض اینکه دارایی خود را از کیف پول داغ صرافی خارج می‌کنند، آدرس شخصی‌شان برچسب ریسک دائمی می‌خورد. این آلودگی مانند یک ویروس دیجیتال در زنجیره جابه‌جا شده و به‌محض اینکه قصد داشته باشند دارایی‌شان را به یک صرافی معتبر منتقل کنند یا آن را نقد سازند، مکانیسم‌های فریز خودکار

تتر فعال و دارایی در کسری از ثانیه قفل می‌شود.

با این حساب می‌توان گفت، برای کاربران ایرانی که در سطح خُرد اقدام به خریدوفروش تتر می‌کنند، ریسک فریز دارایی، کمتر از ریسک‌هایی است که در یک صرافی خارجی کم‌اعتبار کل دارایی‌شان را تهدید می‌کند.

❖ از رفتارهای هیجانی پرهیز شود

شرکت تتر روی شبکه‌های اتریوم و ترون که در لایه اول قرار دارند، بیشترین کنترل بر قرارداده‌ها را اعمال می‌کنند. ابزارهای تحلیل آن‌چین مانند Chainalysis نیز تمرکزشان را بر این دو شبکه گذاشته‌اند. در اینجا ریسک فریز، حداکثری است. در شبکه‌های لایه دوم، تتر با یک قرارداد هوشمند پل‌زده‌شده مدیریت می‌شود. در این لایه نیز امکان فریز وجود دارد، اما به این دلیل که پیچیدگی‌های فنی‌اش زیاد است، فرآیند شناسایی و مسدودسازی دیرتر از لایه اول صورت می‌گیرد. ما برای بررسی این موضوع و خطر فریز دارایی‌های کاربران ایرانی با نوییتکس تماس گرفتیم. در پاسخی که روابط عمومی این پلتفرم به هم‌مهن داد، تأکیدشده که درباره تصمیم‌های هیجانی و خطرات انتقال دارایی‌ها به صرافی‌های بی‌هویت و غیرمعتبر خارجی به کاربران خود اطلاع‌رسانی می‌کنند: «در مواجهه با موضوع ریسک فریز دارایی‌ها، مهم‌ترین نکته پرهیز کاربران از تصمیم‌های هیجانی و افزایش آگاهی فنی است. نوییتکس به‌طور مداوم در سطح رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی خود در مورد لزوم دقت و اجتناب از تصمیم‌های هیجانی یادآوری می‌کند. همچنین آموزش‌های لازم دراین‌زمینه در مجله نوییتکس و وبینارهای رایگان در اختیار کاربران قرار می‌گیرد. آگاهی کاربران از تفاوت شبکه‌ها و انتخاب آگاهانه، نقش کلیدی در مدیریت ریسک دارد.»

روابط عمومی نوییتکس به هم‌مهنی می‌گوید، تترهای این پلتفرم رمزارزی در شبکه‌های بلاک‌چینی مرسوم مانند ترون و اتریوم قرار ندارد و ازاین‌نظر ریسک فریزشان کمتر است: «تتر بر چند شبکه بلاکچینی توسعه داده شده و عملیات فریز تتر در سطح کدهای توکن اعمال‌شده قابل شناسایی است. م‌راین‌بین بعضی از این شبکه‌ها مثل ترون، اصطلاحاً قابلیت فریز دارند. نوییتکس اساساً این استیبل کوین را روی شبکه ترون نگهداری نمی‌کند.» نوییتکس در ادامه تأکید می‌کند: «نوییتکس با به‌کارگیری بالاترین استانداردهای امنیتی، به‌صورت مستمر شرایط شبکه‌ها و ریسک‌های مرتبط با دارایی‌ها را پایش می‌کند و از راهکارهای کاملاًبهرز برای حفظ امنیت دارایی کاربران (تا زمانی‌که نزد صرافی نگهداری می‌شود)، استفاده می‌کند. این سازوکارها به‌طور مداوم بازبینی و به‌روزرسانی می‌شوند تا متناسب با تغییرات فنی و رگولاتوری، بالاترین سطح امنیت ممکن فراهم شود.»

❖ استفاده از دای باید هوشمندانه باشد

در شرایطی که سختگیری‌های شرکت تتر درباره کیف پول‌ها پیوسته در حال افزایش است، برخی کاربران در حال مهاجرت به پروتکل‌های غیرمتمرکز فاقد قابلیت فریزز دارایی نظیر دای هستند. بر خلاف رمراز تتر که شرکت صادرکننده‌اش را می‌شناسیم، دای هیچ صادرکننده‌ی مرکزی ندارد. مکانیزم دای مانند بانکداری بدون بانک است. یعنی زمانی خلق می‌شود که کاربران ارزهای دیجیتال خود مانند اتریوم را در صندوق‌های هوشمند پلتفرم MakerDAO قفل کنند. وجه تمایز دای نسبت به دیگر رمزارزها، نبود تابع لیست سیاه در قرارداد هوشمند آن است. درحقیقت هیچ نهاد یا فردی، کلید مسدودسازی دارایی کاربران را در اختیار ندارد. روابط عمومی نوییتکس به ما یادآور می‌شود: «پیشنهاد جایگزینی تتر با دارایی‌هایی مانند دای، نیازمند نگاه دقیق‌تری است. دای به‌طور ذاتی امکان فریز ندارد اما بنیاد میک‌ر که توسعه‌دهنده استیبل کوین است، تلاش دارد آن را با کوین جدید usds جایگزین کند که در این کوین جدید اضافه‌شده، قابلیت‌هایی مثل فریز امکان‌پذیر است. ازاین‌رو با اینکه در استیبل کوین دای، امکان فریز نیست و تا ابد هم روی بلاک‌چین وجود خواهد داشت، ولی به‌دلیل عدم‌پذیرش و لیکوییدیتی پایین، امکان استفاده محدودتری دارد.»

❖ عقلانیت در ریسک‌سنجی است

چرخش استراتژیک تتر در سال گذشته، یک سر دومینوی تغییرات در بازار رمزارزهاست که هنوز کسی نمی‌داند به کجا می‌رسد. تنها گزاره‌ای که می‌توانیم با اطمینان درباره آن صحبت کنیم این است که ما به پایان دوران غرب وحشی تتر رسیده‌ایم. آن زیست‌بوم آزاد و کم‌قیدوبند، حالا به فضایی قانون‌مند و تحت نظارت حداکثری کوچ کرده و قواعد بازی در آن عوض شده است. دیگر نمی‌توان با ذهنیت ناشناس ماندن مطلق یا مصونیت از ریسک، فعالیت کرد و مسدودشدن دارایی‌ها نیز استثنا نیست. در چنین شرایطی، گرایش برخی کاربران به صرافی‌های نامعتبر، بی‌هویت و فاقد مجوز خارجی به امید در امان ماندن از ریسک فریز، خود به ریسکی بزرگ‌تر تبدیل می‌شود. در نظم جدید بازار رمزارزها، اجتناب از این مسیرهای خاکستری، نه محافظه‌کاری، که عین عقلانیت است. در این شرایط شاید بهترین کار این باشد که کاربران درصورت نیاز به انتقال دارایی بین صرافی‌های داخلی و خارجی، از کوین‌های غیرمتمرکز به‌جای دارایی‌های متمرکز استفاده کنند، شبکه‌های بلاکچینی مختلف و ویژگی‌های هرکدام را بشناسند و حتماً از کیف پول شخصی برای نگهداری دارایی‌های خود بهره ببرند. همچنین داشتن کنترل مستقیم بر کلید خصوصی و آشنایی با نحوه استفاده امن از کیف پول‌ها، یکی از مؤثرترین راهکارها برای کاهش ریسک در فضای رمراز است.

چهره فناوری

معمار شوتر مدرن

درباره وینس زامپلا، تاریخ‌ساز صنعت گیم که در ۵۵ سالگی درگذشت

گروه فناوری: روز گذشته جامعه جهانی بازی، با خبر درگذشت یکی از برجسته‌ترین طراحان بازی‌های ویدئویی در پهن‌فروفت، وینس زامپلا، کارآفرین بر جسته و خلاق که از او به‌عنوان تاریخ‌ساز بازی‌های ویدئویی در جهان یاد می‌شود، بر اثر تصادف رانندگی در ۵۵ سالگی جان باخت. اعلام خبر مرگ زامپلا، با واکنش‌های گسترده‌ای از سوی کمپانی‌های بزرگ و توسعه‌دهندگان میلیون‌هاگیم‌مواجه شد. شرکت ElectronicArts نیز در بیانیه‌ای، او را «رهبر، همکار و خالق بصیر» خواند که تأثیرش بر صنعت و بازیکنان سراسر جهان «عمیق و پایدار» خواهد بود. حتی جامعه جهانی بازی‌های ویدئویی، در شبکه‌های اجتماعی او را به‌عنوان یکی از ستون‌های اصلی عصر طلایی بازی‌های تیراندازی و مسابقات آنلاین یاد کردند. برای بیان اهمیت نقش و تأثیرگذاری زامپلا در صنعت بازی به‌خصوص بازی‌های ویدئویی باید به اوایل دهه ۱۹۹۰ برگردیم؛ زمانی که وینس وارد این صنعت شد و مدت کوتاهی نگذشت که استعداد او توجه‌ها را به خود جلب کرد. نقطه‌عطف فعالیت زامپلا در صنعت بازی، زمانی بود که به همراه جیسون وست و گرنه کالیر، استودیوInfinity Ward را در سال ۲۰۰۲ تأسیس کرد. یک‌سال بعد، در سال ۲۰۰۳، اولین بازی Call ofDuty منتشر شد و به‌سرعت به یکی از محبوب‌ترین، تأثیرگذارترین و پرفروش‌ترین بازی‌های ویدئویی در جهان تبدیل شد. این بازی که با فروش بیش از ۵۰۰ میلیون نسخه در جهان، یک پدیده فرهنگی در صنعت گیم است، از ۲۰۰۳ تاکنون با نسخه‌های سالانه، حضور مداومی در صنعت داشته، چند نسل از جامعه بازی‌های ویدئویی از نسل PS۲ تا PS۵ را درگیر کرده و تأثیر مستقیمی بر استانداردهای شوتر (تیرانداز) اول شخص، به‌ویژه مولتی‌پلیر گذاشته است. این موفقیت و استعداد متمایز زامپلا، بار دیگر در سال ۲۰۱۰ با تأسیس شرکتRespawn Entertainment ثابت شد. خلق بازی‌های Titanfall وApex Legends نشان داد که ذهن و خلاقیت زامپلا همچنان جلوتر از زمانه خودش پیش می‌رود. حتی می‌توان گفت که Apex Legends، دومین اثر محبوب زامپلا به‌ویژه نسل جدید گیم‌هاست. بازی رایگان و دسترسی که توانست با محبوبیت میان گیم‌های PC و کنسول‌های جدید و درگیری گسترده جامعه فعال استریم‌ی و رقابتی، موفقیت بزرگی در سبک بتل‌روبال کسب کند. بازی Titanfall نیز دیگر بازی ساخته‌شده توسط زامپلاست که با جامعه کوچک‌تر و فروش کمتر، میان گیم‌های حرفه‌ای و نه عامه، محبوب است. زامپلا جدای از ساخت بازی‌های نوآور و هیجان‌انگیز، تجربه بی‌نظیری برای گیم‌ها به‌همراه آورد و با بهری تیم‌های خلاق، استانداردهای نوینی در طراحی بازی‌های آنلاین و تیراندازی چندنفره تعریف کرد که الهام‌بخش بسیاری از استودیوهای دیگر است. به‌عنوان مثال، با هدایت پروژه‌های Battlefield در استودیوی EA و طراحی اکشن‌های تیراندازی توانست Battlefield ۶ را به یکی از موفق‌ترین عناوین سال تبدیل کند. بازی‌هایی که وینس زامپلا ساخته یا توسعه داده، صدهامیلیون نسخه‌فروش داشته و میلیاردها ساعت بازی شده، باین‌حال نباید عملکرد خلاق و تاریخ‌ساز او را به اعداد و آمار خلاصه کرد. نقش مهم وینس، در تبدیل صنعت گیم به یک تجربه اجتماعی و فرهنگی است؛ موقعیتی که میلیون‌ها نفر در آن هم‌زمان حس رقابت، همکاری، خشم، هیجان و رقافت را تجربه می‌کنند. سیستم پیشرفته بازیکن، مولتی‌پلیر اعتبارآور، طراحی سلاح‌ها و حس «کنترل بی‌نقص» در بازی‌های وینس، به گونه‌ای در کنار هم قرار گرفته‌اند که بازیکن احساس می‌کند بخشی از میدان جنگ و تجربه واقعی است، نه تماشاگر آن. برای بسیاری Call of Duty، اولین تجربه بازی آنلاین بود. اولین‌باری که با یک غریبه تیم شدند و اولین‌باری که برد و باخت را با آدم‌های واقعی تجربه کردند. این‌ها میراث‌هایی نیستند که به‌سادگی فراموش شوند و هرچند خالق این بازی دیگر در میان جامعه جهانی بازی نیست، اماCall ofDuty همچنان در خاطرات، رقابت‌ها و قلب نسلی که با بازی‌های او بزرگ شد، شلیک می‌کند. ۲۱ دسامبر ۲۰۲۵ را باید روز فقدان بزرگ برای صنعت سرگرمی دیجیتال دانست. روزی که یکی از معماران شوتر (بازی‌های تیراندازی مدرن) آن، صحنه زندگی را ترک کرد.

